Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 056 van 16 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat C. DE TROYER**
Rue Charles Lamquet 155 / 101
5100 JAMBES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 7 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 maart 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2026.

Gelet op het tussenarrest nr. 347 365 van 28 mei 2026, waarbij de debatten worden heropend en de zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat C. DE TROYER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen België binnen op 19 september 2019 en verzoekt op 25 september 2019 een eerste keer om internationale bescherming. Op 9 december 2019 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek. Het hiertegen ingestelde beroep wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen bij arrest nr. 237 757 van 1 juli 2020.

1.2. Zonder België te hebben verlaten, verzoekt verzoekster op 28 januari 2025 een tweede keer om internationale bescherming. Op 24 maart 2025 beslist de commissaris-generaal tot de niet-ontvankelijkheid

van het verzoek. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aangetekend ter kennis van verzoekster wordt gebracht, en die luidt als volgt:

"*(…)*

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom afkomstig uit Kumanovo en bent u Noord-Macedonisch staatsburger. Samen met uw ex D. M. verzocht u op 25 september 2019 om internationale bescherming. U verklaarde dat D.'s zoon Da. enkele jaren voor jullie huwelijk was ontvoerd. Het politieonderzoek naar zijn verdwijning leverde, zeer tot onvrede van uw echtgenoot die oordeelde dat de politie niet genoeg had gedaan, niets op. In 2019 uitte hij hierover tijdens een televisie-uitzending publiekelijk zijn ongenoegen en verklaarde hij tevens dat hij zijn zoon anno 2019 niet meer zou herkennen. Op aanraden van de journalist met wie hij had gesproken vroeg hij daarop aan de politie om een robotfoto van zijn zoon te maken zodat jullie zouden zien hoe hij er nu mogelijk zou kunnen uitzien. Toen jullie onderweg waren naar het politiekantoor om deze robotfoto op te halen, werden jullie plots door een voertuig achtervolgd. Uw echtgenoot vertrouwde u toe dat hij dezelfde auto had opgemerkt in de periode dat zijn zoon verdwenen was, dat hij hierover tevergeefs de politie had gecontacteerd en dat hij na zijn verklaringen op de tv over het politieonderzoek dat volgens hem niet behoorlijk was voortdurend door dit voertuig werd achtervolgd. Aangekomen bij het politiekantoor wilde u aan de agent hierover verklaringen afleggen, maar uw echtgenoot verbood u dit, omdat hij geen vertrouwen in de politie meer had. Daarop besloten jullie enkele dagen later Noord-Macedonië te verlaten. U verklaarde niet naar Noord-Macedonië te kunnen terugkeren uit vrees dat jullie kinderen net als Da. zouden verdwijnen. Inzake dit verzoek nam het Commissariaat-generaal op 10 december 2019 een weigeringsbeslissing, omdat de verdwijning van D.'s zoon, die een eenmalige gebeurtenis van gemeenrechtelijke aard is, niet gelijkgeschakeld kon worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, omdat er getwijfeld kon worden aan de geloofwaardigheid van uw bewering dat uw ex voor uw vertrek door een voertuig werd achtervolgd, omdat hoe dan ook uit niets bleek dat u naar aanleiding hiervan geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen bij terugkeer naar Noord-Macedonië zou kunnen doen – op de in Noord-Macedonië beschikbare beschermingsmogelijkheden en omdat het loutere feit Roma te zijn in Noord-Macedonië op zich geen aanleiding geeft tot vervolging of het lijden van ernstige schade. Uw beroep hiertegen werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen.

Op 4 november 2022 verzocht uw zoon L. K. (O.V. x.xxx.xxx), zoon van uw eerste, overleden echtgenoot, samen met zijn partner E. S. (O.V. x.xxx.xxx) om internationale bescherming. Inzake dit verzoek nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing, omdat ze niet aannemelijk hadden gemaakt dat de door hen aangehaalde discriminatie gelijkgeschakeld kon worden met vervolging of het lijden van ernstige schade. Deze weigeringsbeslissing werd op 9 februari 2024 integraal door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Uit het arrest blijkt bovendien dat uw zoon en zijn partner volgens hun advocaat naar Noord-Macedonië waren teruggekeerd.

Op 28 september 2023 verzocht uw dochter K. K. (O.V. x.xxx.xxx) om internationale bescherming. Hierin nam het Commissariaat-generaal op 8 augustus 2024 een weigeringsbeslissing, onder meer omdat uit niets bleek dat ze bij eventuele problemen met derden geen of onvoldoende beroep kon doen op de in Noord-Macedonië beschikbare beschermingsmogelijkheden en omdat het loutere feit Roma te zijn in Noord-Macedonië op zich geen aanleiding geeft tot vervolging of het lijden van ernstige schade. Haar beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (CCE) is hangend.

Op 28 januari 2025 verzocht u een tweede maal om internationale bescherming. U verklaarde intussen gescheiden te zijn van uw ex D., die u als alcoholist mishandelde en meermaals bedreigde in het opvangcentrum waar u verblijft. Hij dreigde er onder meer mee uw kinderen te ontvoeren. Uw ex keerde intussen naar Noord-Macedonië terug. U vreest bij terugkeer naar Noord-Macedonië uw ex, die uw dochters zou kunnen uithuwelijken. U verklaarde tevens in Noord-Macedonië gediscrimineerd te zullen worden. Uw kinderen zouden er niet naar school mogen gaan. U legde opnieuw uw paspoort neer.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de beoordeling inzake uw eerste verzoek onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure

redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen

Na onderzoek van alle stukken in uw administratief dossier dient te worden vastgesteld dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient beklemtoond te worden dat uw eerste verzoek door het Commissariaat-generaal werd afgewezen, omdat de verdwijning van D.'s zoon, die een eenmalige gebeurtenis van gemeenrechtelijke aard is, niet gelijkgeschakeld kon worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, omdat er getwijfeld kon worden aan de geloofwaardigheid van uw bewering dat uw ex voor uw vertrek door een voertuig werd achtervolgd, omdat hoe dan ook uit niets bleek dat u naar aanleiding hiervan geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen bij terugkeer naar Noord-Macedonië zou kunnen doen – op de in Noord-Macedonië beschikbare beschermingsmogelijkheden en omdat het loutere feit Roma te zijn in Noord-Macedonië op zich geen aanleiding geeft tot vervolging of het lijden van ernstige schade. Uw beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd verworpen.

U bracht in het kader van uw tweede verzoek geen elementen aan die deze eerdere beoordeling kunnen wijzigen.

U verklaarde weliswaar dat u in het verleden slachtoffer werd van huiselijk geweld door uw ex D., van wie u al enige tijd gescheiden leeft. U vreest bij terugkeer uw ex, die mogelijks uw dochters zou kunnen uithuwelijken (verklaring DVZ 2e VIB, vragen 14, 17 en 23).

U bracht bij uw tweede verzoek echter niet het minste element aan waaruit alsnog, in tegenstelling tot de inzake uw eerste verzoek gemaakte vaststellingen, zou kunnen blijken dat u bij terugkeer naar Noord-Macedonië bij eventuele (veiligheids)problemen met derden, zoals uw ex, over geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden zou beschikken. Net zoals bij uw vorig verzoek reeds werd opgemerkt, dient, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, nochtans aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. Nergens uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u, die pas in België van uw ex scheidde en die bij uw vorig verzoek geen problemen met uw ex opwierp, in het verleden tegen uw ex klacht zou hebben ingediend. Nochtans bestaat de bedoeling van het indienen van een klacht er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie._algemene_situatie_20231205.pdf of https://www.cgvs.be/nl) blijkt anno 2025 nog steeds dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt, is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging en de procedures voor de benoeming, promotie, discipline en ontslag van rechters verbeterd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden

tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten en vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder voornoemde Raad van Justitie en de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS), bij de Ombudsman en bij het parket. In 2019 werd bijkomend een extern controlemechanisme op de politie (External Oversight Mechanism, EOM) opgericht. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van het parlement. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Dit vormt een belangrijk instrument om gelijke toegang tot justitie te verzekeren voor alle burgers die zich dit niet kunnen permitteren. In bewustmakingscampagnes over dit thema wordt de focus gelegd op kwetsbare groepen. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook highlevel corruptiezaken. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Specifiek voor de Roma-minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Noord-Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U blijft hier, zoals reeds bij uw eerste verzoek werd vastgesteld, in gebreke. Informatie over de Roma in Noord-Macedonië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, dat organisaties als het European Roma Rights Centre bijstand kunnen bieden bij het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, alsook bij het ondernemen van stappen tot bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens indien de Noord-Macedonische autoriteiten in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat er diverse mogelijkheden zijn tot gratis juridische bijstand die ook gericht zijn op Roma, waardoor de toegang tot het gerechtelijk systeem voor deze minderheid wordt gefaciliteerd.
Het Commissariaat-generaal erkent dat huiselijk geweld in Noord-Macedonië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie._algemene_situatie_20231205.pdf of https://www.cgvs.be/nl) blijkt evenwel dat de Noord-Macedonische autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak de nodige stappen gezet om gendergelijkheid na te streven en huiselijk geweld te penaliseren. Slachtoffers die zich aan huiselijk geweld willen onttrekken, kunnen voor advies en ondersteuning terecht bij de gemeentelijke centra voor maatschappelijk welzijn of gemeenschapscentra en ngo's. Er zijn in Noord-Macedonië een aantal vluchthuizen voor vrouwen in nood, waaronder een aantal die door de overheid worden beheerd, en een aantal telefonische hulplijnen. Noord-Macedonië ratificeerde in december 2017 het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (de Conventie

van Istanboel) (inwerkingtreding 1 juli 2018) en ontwikkelde in navolging hiervan drie nationale actieplannen. Het doel is huiselijk geweld drastisch te verminderen en in deze tot een nultolerantiebeleid te komen.

Gelet op het voorgaande meen ik inzake uw tweede verzoek nog steeds dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Noord-Macedonië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

Betreffende de door u aangehaalde discriminatie van Roma in Noord-Macedonië – u verklaarde er niemand meer te hebben, uw kinderen zouden er niet naar school mogen gaan en u heeft last van medische problemen (verklaring DVZ 2e VIB, vragen 11, 13 en 22) – kan vooreerst opgemerkt worden dat uw verklaring in Noord-Macedonië niemand meer te hebben gerelativeerd moet worden. Uw zoon L. is volgens de beschikbare informatie immers na zijn verzoek om internationale bescherming in België naar Noord-Macedonië teruggekeerd (zie RVV, arrest nr. 301 298 van 9 februari 2024) en uit uw verklaringen afgelegd in het kader van uw eerste verzoek blijkt dat u in Noord-Macedonië ondersteund werd door uw broer, bij wie u uw dochter enige tijd had achtergelaten en die haar ticket naar België heeft betaald (CGVS, p. 5). Daarnaast bleek uit jullie verklaringen afgelegd in het kader van uw eerste verzoek dat u en uw familie in het verleden in Noord-Macedonië toegang hadden tot sociale uitkeringen, de arbeidsmarkt, de woningmarkt, de (mentale) gezondheidszorg en, hoewel jullie jullie kinderen uit angst niet naar school stuurden, het onderwijs (CGVS, p. 5; CGVS D., p. 2-3; p. 6). Bijgevolg blijkt uit niets dat dit bij terugkeer niet langer het geval zou zijn. Volledigheidshalve kan hieraan toegevoegd worden dat uit de gegevens van uw administratief dossier blijkt dat u, die in Noord-Macedonië huisvrouw was en nooit gewerkt heeft (verklaring DVZ 1e VIB, vraag 12), zich hier in België tot een zelfstandige vrouw ontwikkelde en hier op de arbeidsmarkt onder meer als schoonmaakster actief geweest bent (verklaring DVZ 2e VIB, vraag 12; zie 9bisdossier), waardoor uit niets blijkt dat u hetzelfde niet in Noord-Macedonië zou kunnen doen.

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie._algemene_situatie_20231205.pdf of https://www.cgvs.be/nl) toont in dit verband nog steeds aan dat heel wat Roma in Noord-Macedonië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Noord-Macedonië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,… spelen evenzeer een rol). De Noord-Macedonische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Noord-Macedonië diverse stappen werden ondernomen. Algemeen genomen is in Noord-Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Noord-Macedonische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,.... van de Roma. Als opvolging van de Decade of Roma Inclusion 2005-2015 en de Strategie voor de Roma 2014-2020 heeft Noord-Macedonië een nieuwe strategie (2022-2030) voor de Roma integratie aangenomen. In oktober 2023 volgde dan de aanname van concrete actieplannen over antiziganisme, onderwijs, werkgelegenheid, sociale zorg, gezondheidszorg, huisvesting, inburgering en cultuur. Er is ook een adviseur van de premier aangesteld die als Nationaal Roma Contactpunt toezicht houdt op kwesties rond de integratie van de Roma. Daarnaast werd tevens een apart actieplan (2022-2024) voor de bescherming, promotie en realisatie van de mensenrechten van Romavrouwen en -meisjes aangenomen. Ofschoon de implementatie van al deze integratiemaatregelen nog voor verbetering vatbaar is, werd toch reeds vooruitgang geboekt o.a. inzake de toegang tot het onderwijs en de gezondheidszorg, dit laatste dankzij de inzet van lokale gezondheidsbemiddelaars (Roma Health Mediators Program). Tevens zijn lokale informatiecentra voor Roma aanwezig, die Roma begeleiden bij het verkrijgen van officiële documenten, onderwijs, gezondheidszorg en sociale zekerheid. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat de Raad van Europa en de EU in 2017 samen het zogenoemde ROMACTED-steunprogramma hebben opgezet voor Roma, wat ertoe leidde dat in meerdere gemeenten in Noord-Macedonië lokale initiatieven, samenwerkingsverbanden en synergiën

op poten zijn gezet ter verbetering van de situatie van de Roma, onder meer met de uitwerking van zogenaamde lokale actieplannen. Er zijn ook meerdere ngo's actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Op 7 oktober 2019 heeft Noord-Macedonië, als laatste land van het voormalige Joegoslavië, het VN-Verdrag tot Beperking der Staatloosheid geratificeerd. Staatloosheid treft in Noord-Macedonië in hoofdzaak de Roma. Deze ratificatie wordt derhalve gezien als een belangrijke stap voorwaarts naar de verdere integratie van de Roma als minderheidsgroep. Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Noord-Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Noord-Macedonië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissie voor de preventie van en de bescherming tegen discriminatie, die samen met de rechtbanken instaat voor de toepassing van de antidiscriminatiewetgeving. Daartoe kan deze commissie klachten van individuen in ontvangst nemen en acties ondernemen bij de betrokken instellingen. Informatie maakt duidelijk dat voornoemde Commissie reeds klachten ingediend door Roma ontving. Slachtoffers van discriminatie kunnen zich ook wenden tot de instelling van de Ombudsman, die eveneens reeds klachten van Roma behandelde.

Gezien dit alles kan niet gesteld worden dat het loutere feit Roma te zijn in Noord-Macedonië op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1 A (2) van de Conventie van Genève. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Aan uw identiteit en nationaliteit, zoals aangetoond door uw paspoort, wordt ook in uw tweede verzoek niet getwijfeld.

Gelet op het voorgaande brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en haar gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.
(…)"

2. Gegrondheid beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "*het beginsel van behoorlijk bestuur dat tegenpartij verplicht een beslissing te nemen, met kennis van de zaak*".

In een eerste middelonderdeel betoogt verzoekster dat de verwerende partij haar twee verzoeken om internationale bescherming door elkaar lijkt te halen. Zij verduidelijkt dat zij haar eerste beschermingsverzoek indiende samen met haar ex-echtgenoot uit vrees naar aanleiding van de ontvoering van diens zoon, dat dit verzoek werd afgewezen omdat er geen bewijs was dat zij geen doeltreffende bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten kon krijgen en dat zij thans een beschermingsverzoek indient omdat haar ex-echtgenoot ermee gedreigd heeft haar kinderen te ontvoeren indien zij zou terugkeren, zij vreest dat hij haar dochters zal uithuwelijken en zij vreest gediscrimineerd te worden als Roma in haar land van herkomst. Verzoekster benadrukt dat dit bijkomende gronden zijn die nog niet door de verwerende partij werden onderzocht, waardoor haar verzoek om internationale bescherming niet niet-ontvankelijk kan worden verklaard omdat zij geen enkel element heeft aangevoerd dat de beoordeling van haar vorig verzoek kan wijzigen.

In een tweede middelonderdeel gaat verzoekster in op haar vrees voor haar ex-echtgenoot. Zij benadrukt dat zij in het kader van haar huidig beschermingsverzoek heeft uitgelegd dat zij ondertussen van haar ex-echtgenoot, die een alcoholistische en gewelddadige man was, is gescheiden en dat hij dreigementen uit ten aanzien van haar kinderen ondanks dat hij reeds teruggekeerd is naar Noord-Macedonië. Waar de commissaris-generaal stelt dat verzoekster deze problemen niet aanhaalde in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming, benadrukt verzoekster dat hier uit het oog wordt verloren dat zij haar eerste beschermingsverzoek samen met haar ex-echtgenoot indiende en toen nog onder zijn controle stond. Volgens haar was het dan ook onmogelijk om toen deze angsten kenbaar te maken tegenover de Belgische instanties. Bovendien hekelt verzoekster dat haar verweten wordt dat zij geen klacht indiende tegen haar ex-echtgenoot. Zij is immers niet naar Noord-Macedonië teruggekeerd en kon dus geen klacht indienen bij de Noord-Macedonische politie.

In een derde en laatste middelonderdeel gaat verzoekster in op de situatie van de Roma-gemeenschap in Noord-Macedonië. Zij benadrukt dat zij bij haar verzoekschrift een rapport neerlegt van ECRI van 29 juni 2023. Onder verwijzing naar dit rapport en andere algemene informatie stelt zij dat er nog steeds veel tamelijk verontrustende problemen zijn voor Roma in Noord-Macedonië, ondanks dat de Noord-Macedonische autoriteiten op sommige punten vooruitgang boekten, dat de verwerende partij veel waarde hecht aan het feit dat de Noord-Macedonische autoriteiten een nieuwe strategie hebben aangenomen voor de integratie van Roma, maar dat deze strategieën volgens ECRI niet optimaal zijn. Eveneens onder verwijzing naar onder meer het bij het verzoekschrift gevoegde rapport, gaat verzoekster in op de situatie van Roma in Noord-Macedonië op vlak van onderwijs en stelt zij dat het Mensenrechtencomité van de Verenigde Naties in 2024 aangaf dat de politie in Noord-Macedonië nog steeds buitensporig geweld gebruikt tegen de Roma-gemeenschap. Verzoekster besluit dat de door haar aangehaalde nieuwe informatie het optimisme van de verwerende partij scherp relativeert. Verder, wat betreft huiselijk geweld in Noord-Macedonië, verwijst verzoekster naar een verslag van GREVIO waaruit blijkt dat, ondanks de vooruitgang die de Noord-Macedonische autoriteiten op wetgevend vlak hebben geboekt, op het terrein nog heel wat inspanningen moeten geleverd worden. Tevens meent verzoekster dat de verwerende partij diende te onderzoeken welke risico's zij loopt bij terugkeer als gescheiden Roma-vrouw die slachtoffer is van huiselijk geweld. Zij voegt nog toe dat dit verslag posterieur is aan de informatie van de verwerende partij en dat, indien er aanvullende informatie nodig is, de bestreden beslissing moet worden vernietigd.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoekster de Raad om de uitvoering van de bestreden beslissingen (lees: bestreden beslissing) te schorsen en deze nietig te verklaren.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog, benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie, een rapport van ECRI over Noord-Macedonië van 29 juni 2023 bij het verzoekschrift.

2.2.2. Bij beschikking van 12 november 2025, op grond van oud artikel 39/62 van Vreemdelingenwet, verzocht de Raad beide partijen actuele landeninformatie voor te leggen aangaande de algemene situatie in Noord-Macedonië.

De verwerende partij maakt op 13 november 2025, volgend op de voormelde beschikking, volgend stuk over middels vermelding van de weblink:

- COI Focus "*Noord-Macedonië – algemene situatie*" van 6 januari 2025.

Verzoekster maakt op 21 november 2025, volgend op de voormelde beschikking van 12 november 2025, naast een psychologisch attest *d.d.* 10 november 2025, volgende weblinks over aan de Raad:

- https://www.coe.int/fr/web/commissioner/-/north-macedonia-shouldbridge-the-gap-between-commitments--and-reality-on-human-rights-ofroma-and-environmental-protection
- https://www.ohchr.org/fr/meeting-summaries/2025/07/dialogue-north-macedonia-experts-human-rights-committee-commend-anti
- https://www.amnesty.be/infos/rapports-annuels/rapport-annuel-2023/rapport-annuel-2023-europe-asie-centrale/article/macedoine-nordrapport-annuel-2023
- https://www.amnesty.be/infos/rapports-annuels/rapport-annuel/rapport-annuel-2024-europe-asie-centrale/article/macedoine-nord-rapportannuel-2024

2.2.3. Verzoekster legt tijdens de eerste terechtzitting op 6 maart 2026, overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer, waarin zij volgende weblink overmaakt:

- https://www.courrierdesbalkans.fr/violences-domestiques-en-macedoine-du-nord-la-justice-a-la-traine-90477/

2.2.4. Verzoekster maakt op 6 augustus 2026, overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over aan de Raad, waarin zij de weblinks opneemt naar vier *Facebook*-video's en een internetartikel.

2.2.5. De verwerende partij maakt, overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, op 18 augustus 2026 aan de Raad een aanvullende nota over, waarin zij (andermaal) verwijst naar COI Focus "*Noord-Macedonië – algemene situatie*" van 6 januari 2025 en er de weblink van vermeldt.

2.3. Beoordeling beroep

2.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St*. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3.2. Waar verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te schorsen, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de Raad op grond van oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet de bestreden beslissing van de commissaris-generaal slechts kan bevestigen, hervormen of, in bepaalde gevallen, vernietigen. Bovendien gaat verzoekster met haar voormelde vraag voorbij aan de inhoud van oud artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Luidens oud artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet een verzoekschrift op straffe van nietigheid "*een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen*". Onder "*middel*" wordt begrepen "*een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing*[en] *overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing*[en] *wordt geschonden*" (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798).

Zo voert verzoekster de schending aan van *het beginsel van behoorlijk bestuur dat tegenpartij verplicht een beslissing te nemen, met kennis van de zaak*", doch geeft zij niet de minste toelichting wat zij hiermee bedoelt of over de wijze waarop zij dit beginsel *in casu* geschonden acht.

2.3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in oud artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen

die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wijst de Raad erop dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. Procedurele noden

De Raad wijst op de inhoud van oud artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijk geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing wijst de verwerende partij erop dat er in het kader van verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming geen bijzondere procedurele noden in haar hoofde konden worden vastgesteld en oordeelt zij dat er zich in het kader van haar huidig beschermingsverzoek geen bijkomende elementen aandienen of door haar werden aangereikt die hier een ander licht opwerpen, waardoor de beoordeling in het kader van haar eerste beschermingsverzoek onverkort blijft gelden en er kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij heeft kunnen voldoen aan haar verplichtingen in het kader van de administratieve procedure van haar huidig beschermingsverzoek.

In het kader van de beroepsprocedure legt verzoekster op 21 november 2025 een psychologisch attest neer van 10 november 2025, waaruit blijkt dat zij sinds 21 augustus 2025 twee keer peer maand psychologische begeleiding kreeg van een psychotherapeut. Uit dit attest blijkt dat verzoekster kampt met emotionele en cognitieve moeilijkheden die overeenstemmen met posttraumatische stress. Concreet wijst haar psychotherapeut op problemen met het geheugen en de concentratie, slaapproblemen, eetproblemen, symptomen van aanhoudende angst en traumatische *flashbacks* gerelateerd aan de ervaring van vervolging. Ter terechtzitting verklaart verzoekster dat zij op heden nog steeds tweemaal per week psychologisch begeleid wordt. De Raad stelt vast dat er, ondanks het feit dat verzoekster reeds sinds 21 augustus 2025 tweemaal per week psychologische begeleiding zou krijgen, thans slechts één psychologisch attest voorligt, waarin maar beperkt wordt ingegaan op verzoeksters psychologische toestand. Er wordt niet de minste verduidelijking geboden hoe de psychotherapeut tot de door haar gestelde diagnose is gekomen. Evenmin wordt verduidelijking gegeven hoe verzoeksters psychologische toestand een impact zou hebben op haar vermogen om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure tot het bekomen van internationale bescherming. Aldus oordeelt de Raad dat deze elementen geen afbreuk kunnen doen aan de voormelde beoordeling uit de bestreden beslissing.

Gelet op het voorgaande, treedt de Raad de commissaris-generaal dan ook bij waar deze besluit dat in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeksters rechten werden gerespecteerd en dat zij heeft kunnen voldoen aan haar verplichtingen in het kader van de administratieve procedure van haar beschermingsverzoek.

2.3.6. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 24 maart 2025, getiteld "*niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)*", waarbij haar huidig, tweede, verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard, in de zin van oud artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling, in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 3, 1) en 5) *juncto* 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening (EU) 2024/1347)

of voor subsidiaire bescherming in de zin van oud artikel 48/4 van Vreemdelingenwet en van de artikelen 3, 6) *juncto* 15 van de Verordening (EU) 2024/1347.

2.3.8. De Raad stelt vast dat verzoekster in het kader van haar huidig (tweede) verzoek om internationale bescherming een vrees aanhaalt ten aanzien van haar ex-echtgenoot, alsook een vrees te worden gediscrimineerd omwille van haar Roma-etnie (administratief dossier, 'verklaring volgend verzoek' *d.d.* 3 maart 2025, punt 17 en 23).

Ter staving van haar huidig beschermingsverzoek legde verzoekster opnieuw haar paspoort neer (administratief dossier, map documenten).

In het kader van de beroepsprocedure legt verzoekster, middels haar verzoekschrift en aanvullende nota's, verschillende rapporten, internetartikels en *Facebook*-video's neer over de algemene situatie (van Roma) in Noord-Macedonië, alsook het *supra* reeds aangehaalde psychologisch attest *d.d.* 10 november 2025.

De kernvraag is of deze elementen niet alleen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen, maar ook als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekers voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komen.

2.3.9. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd dat het volgende, tweede, verzoek om internationale bescherming van verzoekster niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat zij geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor internationale bescherming en dat het commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het herhalen van haar vrees en eerder afgelegde verklaringen, het volharden in het beschikken over nieuwe elementen, het formuleren van algemene beweringen en het bekritiseren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter de gedane bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

2.3.10. Vooreerst, voor zover verzoekster zich in het kader van haar huidig beschermingsverzoek nog zou baseren op de motieven die zij aanhaalde in het kader van haar eerste beschermingsverzoek, wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal inzake verzoeksters eerste verzoek op 9 december 2019 besloot tot de kennelijke ongegrondheid ervan en dat haar de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus diende te worden geweigerd. Dit omdat de verdwijning van D.'s zoon, die een eenmalige gebeurtenis van gemeenrechtelijke aard is, niet gelijkgeschakeld kon worden met een vervolging, in de zin van het Verdrag van Genève, of met een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, omdat er getwijfeld kon worden aan de geloofwaardigheid van de bewering dat haar ex-echtgenoot voor hun vertrek door een voertuig werd achtervolgd, en omdat hoe dan ook uit niets bleek dat verzoekster naar aanleiding hiervan geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen bij terugkeer naar Noord-Macedonië zou kunnen doen – op de in Noord-Macedonië beschikbare beschermingsmogelijkheden. De Raad heeft bij arrest nr. 237 757 van 1 juli 2020 het tegen deze beslissing ingestelde beroep verworpen. Hiertegen tekende verzoekster geen cassatieberoep aan zodat deze beoordeling definitief is.

De Raad benadrukt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van nieuw aangevoerde gegevens dient na te gaan of de aangevoerde gegevens "*nieuw*" zijn in de zin dat zij de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire beschermingin aanmerking komt, m.a.w. of ze van die aard zijn dat ze tot een andere beslissing kunnen leiden dan de weigering van een eerder verzoek om internationale bescherming. De Raad herinnert er voorts aan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

Verzoekster brengt in het kader van haar huidig beschermingsverzoek geen dergelijke elementen aan.

2.3.11. Verder uit verzoekster in het kader van haar huidig beschermingsverzoek een vrees ten aanzien van haar ex-echtgenoot, van wie zij sinds haar eerste verzoek om internationale bescherming gescheiden is. Concreet stelt zij dat zij in het verleden slachtoffer was van huiselijk geweld vanwege haar ex-echtgenoot en

dat zij vreest dat hij haar dochters bij terugkeer zal ontvoeren en uithuwelijken (administratief dossier, 'verklaring volgend verzoek' *d.d.* 3 maart 2025, punt 17 en 23). Ter terechtzitting verduidelijkt verzoekster dat zij ook in Noord-Macedonië al slachtoffer was van huiselijk geweld, maar dat zij hier pas sinds de scheiding over durft te spreken.

De Raad oordeelt dat verzoekster gevolgd kan worden dat deze feiten niet werden aangehaald in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming en dat zij dus nieuw zijn ten aanzien van dat verzoek. Verzoekster verliest echter uit het oog dat een volgend verzoek om internationale bescherming slechts ontvankelijk kan worden verklaard indien een dergelijk nieuw element de kans aanzienlijk vergroot om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Dit is, gelet op hetgeen volgt, echter niet het geval voor wat betreft dit nieuw element.

Nog los van de geloofwaardigheid van de door verzoekster aangehaalde problemen van huiselijk geweld, oordeelt de Raad immers, samen met de verwerende partij, dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij voor deze problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van oud artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens oud artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de oude artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de COI Focus "*Noord-Macedonië – Algemene situatie*" van 5 december 2023, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, en uit de recentste COI Focus "*Noord-Macedonië – Algemene situatie*" van 6 januari 2025, waarnaar in het antwoord van de verwerende partij van 13 november 2025 op de beschikking van 12 november 2025 en in de aanvullende nota van de commissaris-generaal van 18 augustus 2026 middels een werkende weblink wordt verwezen, blijkt dat er in Noord-Macedonië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van oud artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

In de aanvullende nota van de verwerende partij van 18 augustus 2026 wordt gesteld dat uit de recentste algemene landeninformatie hierover het volgende blijkt:

"[…] *dat Noord-Macedonië een beschermingssysteem kent voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen en dat alle burgers in het algemeen hiertoe toegang hebben. De Noord-Macedonische Grondwet voorziet in een onafhankelijk rechtsapparaat. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt, zijn de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging en de procedures voor de benoeming, promotie, discipline en ontslag van rechters verbeterd. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan zijn tevens wettelijk verankerd en worden door het gerecht ook afgedwongen. Indien lagere rechtbanken in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken, kan hiertegen beroep aangetekend worden op hogere niveaus, en dit zelfs tot bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. In Noord-Macedonië zijn voorzieningen voor kosteloze juridische bijstand aanwezig. De rol van de Noord-Macedonische politie in de ordehandhaving wordt nauwkeurig bepaald door de wet. De wettelijk voorziene procedures en vereisten inzake o.a. arrestaties en ondervragingen worden doorgaans gerespecteerd. De Noord- Macedonische politie is goed uitgerust met de nodige werkingsmiddelen en is goed getraind. De politie wordt ondersteund door de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa) om zich verder in positieve zin te ontwikkelen.*
[…]

Het gegeven dat hervormingen en verbeteringen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, doet hieraan geen afbreuk. Dat er nog ruimte is voor verbetering, betekent immers niet dat de Noord-Macedonische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om bescherming te bieden. Bescherming die de nationale overheid biedt, moet doeltreffend zijn, maar niet absoluut. Een overheid moet geen bescherming bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de Ombudsdienst, de Commissie voor de Preventie van en Bescherming tegen Discriminatie en diverse ngo's, waaronder het European Roma Rights Centre, tot wie Roma burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden."

Er kan dan ook wel degelijk worden besloten dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de Noord-Macedonische autoriteiten aan hun onderdanen voldoende bescherming bieden en redelijke maatregelen nemen in de zin van oud artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet en dat verzoekster zich, zo nodig en zo zij daartoe de nodige pogingen zou ondernemen, toegang kan verschaffen tot dergelijke bescherming.
Specifiek wat huiselijk geweld betreft, wordt in voormelde aanvullende nota in dit verband terdege verwezen naar volgende vaststellingen uit de beschikbare algemene informatie:

"*Betreffende huiselijk geweld, erkent het CGVS dat dit in Noord-Macedonië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Voornoemde informatie maakt evenwel duidelijk dat de Noord-Macedonische autoriteiten inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak de nodige stappen gezet om gendergelijkheid na te streven en huiselijk geweld te penaliseren. Noord-Macedonië ratificeerde in 2017 het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (de Conventie van Istanboel) en ontwikkelde in navolging hiervan drie nationale actieplannen. Tevens werd in 2023 de Strafwet geharmoniseerd met deze Conventie. Veranderingen omvatten onder meer het verhogen van de straffen voor verkrachting binnen het huwelijk, voor online en persoonlijke seksuele intimidatie en stalking. Er worden in Noord-Macedonië in de strijd tegen huiselijk geweld aldus redelijke maatregelen getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 7 van Verordening (EU) 2024/1347*."

Tot slot wordt, specifiek voor wat betreft het voorhanden zijn van bescherming in Noord-Macedonië voor de Roma-minderheid, in de voormelde aanvullende nota terecht gesteld dat op basis van de algemene landeninformatie volgende vaststellingen kunnen worden gedaan:

"*Specifiek voor de Roma minderheid ontkent het CGVS niet dat in Noord-Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. De informatie toont evenwel aan dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger, ook voor Roma slachtoffers, om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging*."

Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de Noord-Macedonische autoriteiten algemeen gezien aan hun onderdanen – ook aan Roma-vrouwen die slachtoffer zijn van huiselijk geweld – voldoende bescherming bieden en redelijke maatregelen nemen in de zin van oud artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet en dat verzoekster zich, zo nodig en zo zij daartoe de nodige pogingen zou ondernemen, toegang kan verschaffen tot dergelijke bescherming.

Verzoekster slaagt er geenszins in afbreuk te doen aan het voorgaande. De door haar aangehaalde informatie ligt immers in lijn met of is dezelfde als de informatie waarop voormelde analyse gebaseerd is. Hierin wordt gesteld dat de Noord-Macedonische autoriteiten inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden, doch wordt eveneens erkend dat er nog ruimte voor verbetering is en dat er nog wat pijnpunten blijven wat betreft strafrechtelijke vervolging van verkrachting en huiselijk geweld. Er wordt evenwel niet gesproken van een systematisch falen of structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming tegen verkrachting of huiselijk geweld in Noord-Macedonië, laat staan dat elke overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn in dit geval. Verder wordt in het voormelde niet betwist dat de politie niet altijd adequaat optreedt ten aanzien van mensen uit de Roma-gemeenschap, doch evenwel niet gesteld dat er sprake is van een systematisch falen of structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming voor de Roma-minderheid. Waar zij in haar verzoekschrift stelt dat de door haar bijgebrachte informatie recenter is dan de informatie waarop de bestreden beslissing is gebaseerd, merkt de Raad op dat de verwerende partij de door haar in de bestreden beslissing aangehaalde informatie heeft geactualiseerd door de COI Focus "*Noord-Macedonië* –

algemene situatie" van 6 januari 2025 bij te brengen en dat verzoekster niet specifieert welke door haar aangereikte elementen nog actueler zijn, laat staan waarom deze niet in lijn liggen met voormelde informatie.

Het is bijgevolg aan verzoekster om aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in haar individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van haar niet kan worden verwacht dat zij zich tot de Noord-Macedonische overheden wendde dan wel wendt om bescherming te vragen. Zij moet aantonen dat in haar individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich wendt tot de Noord-Macedonische overheid voor bescherming. Verzoekster blijft hier echter geheel in gebreke.

In de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal dat verzoekster, er van uitgaand dat het huiselijk geweld vanwege haar ex-echtgenoot pas ontstond nadat zij een eerste verzoek om internationale bescherming indienden aangezien zij dit niet aanhaalde in het kader van dit verzoek en pas nadien de scheiding aanvroeg, hetgeen door verzoekster in het verzoekschrift lijkt bevestigd te worden, logischerwijs nog geen klacht heeft ingediend bij de Noord-Macedonische autoriteiten. Aangezien zij nooit een poging kon doen om klacht in te dienen tegen haar ex-echtgenoot, kan bezwaarlijk gesteld worden dat er in haar persoonlijke situatie geen nationale bescherming voorhanden is. Waar verzoekster in het verzoekschrift stelt dat zij logischerwijs nog geen klacht kon indienen omdat zij na haar eerste verzoek om internationale bescherming niet terugkeerde naar haar land van herkomst, benadrukt de Raad dat haar niet zozeer verweten wordt dat zij nog geen klacht heeft ingediend, maar dat zij er eerder op gewezen wordt dat indien zij geen dergelijke klacht heeft kunnen indienen, zij ook niet kan stellen dat zij niet kan rekenen op nationale bescherming. Indien verzoekster reeds het slachtoffer was van huiselijk geweld toen zij nog in Noord-Macedonië verbleef, hetgeen zij eveneens in haar verzoekschrift lijkt te insinueren en ter terechtzitting bevestigt, en niet *per se* niet kan worden aangenomen omdat zij dit niet aanhaalde in het kader van haar eerste beschermingsverzoek dat zij samen met haar ex-echtgenoot indiende en pas na dit verzoek van hem scheidde, wijst de Raad erop dat verzoekster toen wel de mogelijkheid had bescherming te zoeken bij haar autoriteiten, maar geen blijk geeft dergelijke stappen te hebben ondernomen. De Raad voegt nog toe dat uit het door verzoekster neergelegde psychologisch attest van 10 november 2025 geenszins blijkt dat zij, omwille van haar psychologische toestand, niet in staat zou zijn om zich te beroepen op nationale bescherming in Noord-Macedonië. Dit kan immers geenszins worden afgeleid uit dit ene uiterst summiere psychologisch attest.

Verzoekster brengt in het verzoekschrift niets bij dat afbreuk kan doen aan de voorgaande analyse waaruit blijkt dat zij er niet in slaagt aannemelijk te maken dat zij, wat betreft het huiselijk geweld vanwege haar ex-echtgenoot, bij terugkeer geen of onvoldoende beroep kan doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

Volledigheidshalve merkt de Raad op dat verzoekster in het voormelde nergens verweten werd geen melding te hebben gemaakt tijdens haar eerste beschermingsverzoek van eventueel toen reeds ondergaan huiselijk geweld vanwege haar ex-echtgenoot.

2.3.12. Vervolgens, wat betreft de discriminatie van Roma in Noord-Macedonië, wijst de Raad erop dat verzoekster dit als dusdanig reeds aanhaalde in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming, dat zij samen met haar ex-echtgenoot indiende. Aangezien verzoekster thans een gescheiden Roma vrouw zou zijn, beslist de commissaris-generaal op goede gronden een nieuw onderzoek te voeren.

In deze oordeelt de Raad – in navolging van de verwerende partij – dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij in Noord-Macedonië, als etnische Roma, zal worden onderworpen aan (discriminatie die kan worden beschouwd als) vervolging in de zin van het Verdrag van Genève en dat zij in Noord-Macedonië geen beroep zou kunnen doen op de nodige hulp of bescherming vanwege de autoriteiten.

In deze wijst de Raad erop dat de verwerende partij zowel in de bestreden beslissing als in haar aanvullende nota van 18 augustus 2026 de aandacht vestigde op de situatie van Roma in Noord-Macedonië en dat zij zelf beklemtoont dat Roma in Noord-Macedonië op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden en zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden, zoals terdege blijkt uit de bij het administratief dossier gevoegde COI Focus "*Noord-Macedonië – Algemene Situatie*" van 5 december 2023 en de COI Focus "*Noord-Macedonië – Algemene Situatie*" van 6 januari 2025. In de voormelde aanvullende nota wordt als volgt toegelicht:

"*Betreffende de aangehaalde discriminatie van Roma in Noord-Macedonië, toont de beschikbare informatie (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 6 januari 2025 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noordmacedonie._algemene_situatie_20250106.pdf of https://www.cgvs.be/nl) aan dat heel wat Roma in Noord-Macedonië zich in een moeilijke*

socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Noord-Macedonië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,… spelen evenzeer een rol).
De Noord-Macedonische overheid maakt werk van een beleid dat gericht is op de integratie van minderheden, waaronder de Roma, die een erkende nationale minderheid vormen, en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Noord-Macedonië het wetgevend kader voor de bescherming van de rechten van minderheden en tegen discriminatie aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. Om de integratie van de Roma in de samenleving te bevorderen, worden in Noord-Macedonië vanuit de overheid al vele jaren strategieën met bijhorende actieplannen uitgewerkt ter verbetering van de moeilijke socio-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,.... van de Roma. In de laatste strategie voor Roma inclusie (voor de periode 2022-2030) wordt uitdrukkelijk vooropgesteld dat de inclusie zich moet richten op alle Roma op het grondgebied en de noden moet weerspiegelen van de verschillende groepen binnen de Roma door middel van een intersectionele aanpak. In het zog van de nieuwe strategie volgde de aanname van concrete actieplannen over antiziganisme, onderwijs, werkgelegenheid, sociale zorg, gezondheidszorg, huisvesting, inburgering en cultuur.
Om de daadwerkelijke uitvoering en de efficiëntie van de nationale beleidsplannen met betrekking tot de Roma in de westelijke Balkan verder te ondersteunen op het lokale niveau hebben de Raad van Europa en de EU in 2017 samen het zogenoemde ROMACTED-steunprogramma opgezet. Dit leidde ertoe dat de daaropvolgende jaren in diverse Noord-Macedonische gemeenten meerdere lokale programma's vorm kregen ter verbetering van de situatie van de Roma, onder meer met de uitwerking van lokale actieplannen. Noord-Macedonië heeft in 2019 ook de Verklaring van Poznan (Declaration of Western Balkans Partners on Roma Integration within the EU Enlargement Process) onderschreven, een verbintenis uit juli 2019 van de Balkanlanden die de verdere integratie en volledige gelijkheid van de Roma beoogt in domeinen als werkgelegenheid, huisvesting, onderwijs, gezondheidszorg en burgerlijke stand.
Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van de strategieën en actieplannen, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, huisvesting en registratie. Vooral op het gebied van de uitreiking van identiteitsdocumenten voor Roma in Noord-Macedonië is de voorbije jaren een aanzienlijke progressie merkbaar. Een belangrijke rol in diverse gemeenten is weggelegd voor Roma bemiddelaars die in dienst genomen worden om de toegang tot voornoemde domeinen te faciliteren.
Tevens zijn lokale informatiecentra voor Roma aanwezig, die Roma begeleiden bij het verkrijgen van officiële documenten, onderwijs, gezondheidszorg en sociale zekerheid. Er is ook een adviseur van de premier aangesteld die als Nationaal Roma Contactpunt toezicht houdt op kwesties rond de integratie van de Roma. Tevens zijn er in Noord-Macedonië meerdere ngo's actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen, waaronder het European Roma Rights Centre. Voor klachten inzake discriminatie op basis van etnische afkomst kunnen Roma zich verder richten tot de Ombudsdienst en de Commissie voor de Preventie van en Bescherming tegen Discriminatie."

Gelet op bovenstaande informatie omtrent de algemene situatie voor Roma in Noord-Macedonië, die blijkt uit de COI Focus *"Noord-Macedonië – Algemene Situatie" d.d.* 6 januari 2025, treedt de Raad de verwerende partij bij in haar conclusie dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Noord-Macedonische context in het algemeen niet die aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Door verzoekster worden geen concrete en objectieve gegevens aangebracht die hierop een ander licht werpen. De door haar doorheen de beroepsprocedure aangehaalde rapporten, internetartikelen en *Facebook*-video's liggen in lijn met de voormelde informatie, waarin terdege wordt erkend dat Roma in Noord-Macedonië op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden en zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden, doch ook dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Noord-Macedonische context in het algemeen niet die aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden. Verzoekster brengt geen informatie bij waaruit blijkt dat de situatie van (gescheiden) Roma-vrouwen anders zou zijn dan de voormelde situatie. De in haar aanvullende nota van 6 augustus 2026 aangehaalde *Facebook*-video's en internetartikel kunnen niet worden geopend en/of zijn niet in één van de landstalen of het Engels. In de aanvullende nota kan enkel gelezen worden wat de inhoud hiervan volgens verzoekster is. Verder merkt de Raad op dat de besproken gevallen van ernstig geweld tegen Roma-vrouwen in Noord-Macedonië een beperkt aantal, doch uitermate betreurenswaardige incidenten betreffen. Deze specifieke gevallen kunnen niets zeggen over de situatie van Roma(vrouwen) in het algemeen en betreffen uitzonderlijke gevallen. Hetzelfde geldt voor de andere situaties die in deze video's en in dit artikel besproken zouden worden, te meer daar de Raad het raden heeft naar de context van deze situaties.

Daar er in Noord-Macedonië geen situatie voorhanden is die blijk geeft van een systematische vervolging van leden van de Roma-gemeenschap omwille van hun etnische origine, komt het verzoekster dan ook toe om haar vrees voor vervolging, dan wel het reëel risico op ernstige schade te individualiseren en *in concreto* aan te tonen.

Bovendien kan, zoals in de bestreden beslissing genoegzaam wordt aangehaald, "*geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden"*. In deze kan de Raad dienstig verwijzen naar hetgeen hogervermeld werd gesteld over het voorhanden zijn van nationale bescherming voor de Roma-minderheid in Noord-Macedonië, alsook naar de voormelde bespreking van de door verzoekster aangereikte algemene informatie en *Facebook*-video's over de situatie van Roma in Noord-Macedonië

Verzoekster slaagt er niet in om *in concreto* aannemelijk te maken dat zij zich in geval van terugkeer naar Noord-Macedonië zal bevinden in de uitzonderlijke situatie waarin zij zal worden onderworpen aan (discriminatie die kan worden gekwalificeerd als) vervolging in de zin van het Verdrag van Genève en evenmin om aannemelijk te maken dat zij in Noord-Macedonië geen beroep zou kunnen doen op de nodige hulp of bescherming vanwege de autoriteiten.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband terecht als volgt geoordeeld:

"*Betreffende de door u aangehaalde discriminatie van Roma in Noord-Macedonië – u verklaarde er niemand meer te hebben, uw kinderen zouden er niet naar school mogen gaan en u heeft last van medische problemen (verklaring DVZ 2e VIB, vragen 11, 13 en 22) – kan vooreerst opgemerkt worden dat uw verklaring in Noord-Macedonië niemand meer te hebben gerelativeerd moet worden. Uw zoon L. is volgens de beschikbare informatie immers na zijn verzoek om internationale bescherming in België naar Noord-Macedonië teruggekeerd (zie RVV, arrest nr. 301 298 van 9 februari 2024) en uit uw verklaringen afgelegd in het kader van uw eerste verzoek blijkt dat u in Noord-Macedonië ondersteund werd door uw broer, bij wie u uw dochter enige tijd had achtergelaten en die haar ticket naar België heeft betaald (CGVS, p. 5). Daarnaast bleek uit jullie verklaringen afgelegd in het kader van uw eerste verzoek dat u en uw familie in het verleden in Noord-Macedonië toegang hadden tot sociale uitkeringen, de arbeidsmarkt, de woningmarkt, de (mentale) gezondheidszorg en, hoewel jullie jullie kinderen uit angst niet naar school stuurden, het onderwijs (CGVS, p. 5; CGVS D., p. 2-3; p. 6). Bijgevolg blijkt uit niets dat dit bij terugkeer niet langer het geval zou zijn. Volledigheidshalve kan hieraan toegevoegd worden dat uit de gegevens van uw administratief dossier blijkt dat u, die in Noord-Macedonië huisvrouw was en nooit gewerkt heeft (verklaring DVZ 1e VIB, vraag 12), zich hier in België tot een zelfstandige vrouw ontwikkelde en hier op de arbeidsmarkt onder meer als schoonmaakster actief geweest bent (verklaring DVZ 2e VIB, vraag 12; zie 9bisdossier), waardoor uit niets blijkt dat u hetzelfde niet in Noord-Macedonië zou kunnen doen."*

Verzoekster laat deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet in haar verzoekschrift zodat ze, bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Mede gelet op het gestelde onder punt 2.3.11. van het onderhavig arrest, waaruit blijkt dat zij bescherming voorhanden heeft in Noord-Macedonië voor wat betreft het huiselijk geweld vanwege haar ex-partner, maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij in deze context niet zou kunnen rekenen op de in Noord-Macedonië voorziene beschermingsmogelijkheden.

2.3.13. Tot slot voert verzoekster geen verweer tegen het motief van de bestreden beslissing met betrekking tot het door haar in de loop van de administratieve procedure van haar huidig beschermingsverzoek voorgelegde pappoort, zodat de Raad om dezelfde reden als de commissaris-generaal, die wordt toegelicht in de bestreden beslissing, dit stuk niet in aanmerking neemt als een nieuw element in de zin van oud artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat, waar het door verzoekster neergelegde psychologisch attest van 10 november 2025 de verklaringen van verzoekster bevestigt – dit attest maakt melding van de discriminatie die verzoekster vreest, doch niet expliciet van de vrees ten aanzien van haar ex-echtgenoot – deze beweringen gesteund zijn op de verklaringen van verzoekster, hetgeen geen afbreuk kan doen aan het voormelde. Voor het overige werden de door verzoekster tijdens de administratieve procedure neergelegde stukken hierboven reeds besproken.

2.3.14. Verzoekster slaagt er, gelet op het geheel van wat voorafgaat, niet in om nieuwe elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling, in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 3, 1) en 5) *juncto* 9 van de

Verordening (EU) 2024/1347, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van oud artikel 48/4 van dezelfde wet en van artikel 3, 6) *juncto* 15 van de Verordening (EU) 2024/1347.

Derhalve heeft de commissaris-generaal terecht besloten om het tweede beschermingsverzoek van verzoekster *in casu* niet-ontvankelijk te verklaren. Aangezien oud artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar materiële voorwaarden voor internationale bescherming.

2.3.15. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een incorrecte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.16. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend zesentwintig door:

V. SERBRUYNS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
K. VERKIMPEN	V. SERBRUYNS